Pregaria.cat

Entrada

Tot

Per MartaF el dj., 16/12/2021 - 09:00

L’escriptor rus Anton Txèkhov, va escriure que «si reflexionem, tot és meravellós en aquest món; tot, excepte els nostres pensaments i les nostres accions quan deixem de reflexionar». Avui, el nostre present està devastat per hàbits de consum irreflexius que ens fan comprar sense mesura tot allò que més tard oblidarem al fons d’un armari de la cuina o d’un racó de la nevera, on es podrirà i caducarà. I que llençarem sense remordiments, quan aquest gest quotidià és tot un privilegi. Durant l’últim any, 931 milions de tones de queviures han acabat a les escombraries d’arreu del planeta. Sabies que entre un 8% i un 10% de les emissions globals de gasos amb efecte d’hivernacle estan associades a aliments que no es consumeixen?

Pere Casaldàliga sempre deia que «tot és relatiu, llevat de Déu i la fam»; i Arcadi Oliveres es preguntava en quin món vivim, quan el nord llença una gran quantitat de menjar mentre el sud es mor de gana. Perquè… com és possible que hi hagi sobreproducció d’alguns aliments i, en canvi, gairebé 700 milions de persones pateixin fam? Però encara és més pervers que els 7.000 milions de persones que habitem la Terra tinguem una capacitat productiva d’alimentar-ne gairebé el doble. Jesús va compartir cinc pans i dos peixos amb tot un poble i tothom en va poder menjar; tanmateix, nosaltres no fem res de res per capgirar un sistema econòmic que és la ruïna de la humanitat. A tot això, els restaurants de la societat capitalista serveixen racions desproporcionades, els comerços deixen de vendre productes perquè l’oferta supera la demanda i els agricultors no recol·lecten parcel·les senceres per por de saturar el mercat i d’enfonsar els preus. Has pensat mai en la gran quantitat de combustible, de productes agroquímics, d’aigua, de terra i de mà d’obra invertits en una producció que ningú no aprofitarà?

Ara que ve Nadal i és època de grans tiberis, fem que se’ns sacsegin les entranyes «perquè la deixadesa és la mare de la fam» (Tb 4,13). La inseguretat alimentària és una amenaça per a molts països i es continuarà multiplicant en nom del canvi climàtic. Al costat nostre, la pobresa té noms i cognoms i, malgrat tot, el Gran Recapte del Banc dels Aliments d’enguany ha recollit la meitat de donacions que l’any passat. Cuidar la Casa Comuna vol dir plantar noves llavors que no vagin a parar al cubell de la brossa però, sobretot, ser conscients que, si som el que mengem, també som el que llencem. Així que, si us plau… «Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res» (Jn 6,12).